

Ordløse fortellinger i sand

kunst

Birgit Maria Wolf:
SANDKÄSTEN
Galleri LNM

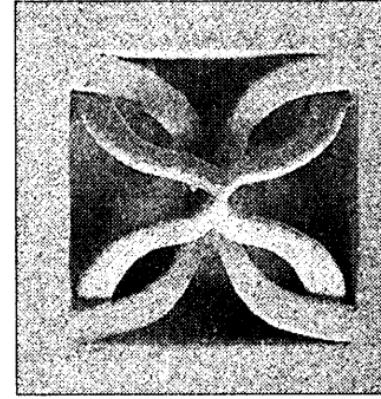
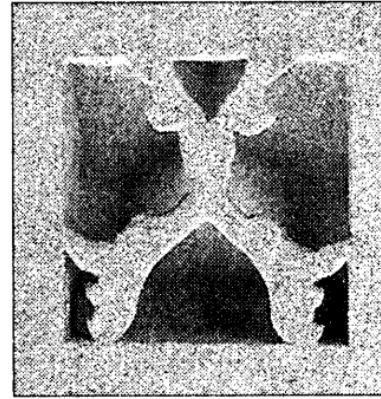
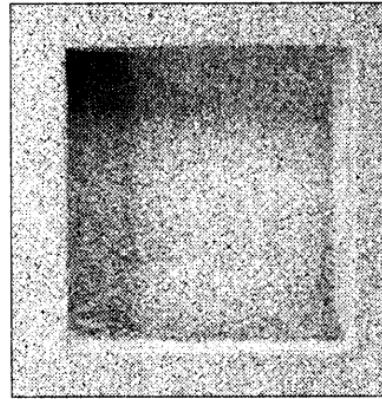
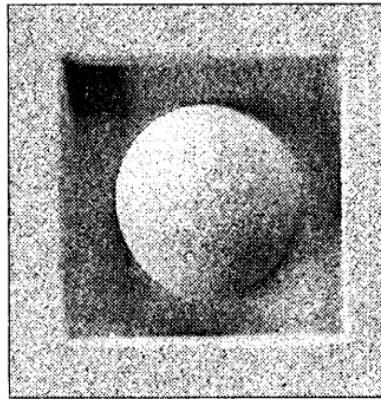
Tredimensjonale sandbilder bygger på ornamentikk, geometri, symboler og tegn. Sammen «skriver» de en ordløs fortelling

Bilder i sand er neppe mindre troløse enn skrift i sand.

Tyske Birgit Maria Wolfs 40 små «Sandkästen», eller sandkister, er imidlertid svært bestandige og stabile.

Små kvadratiske boksformer, som motivmessig veksler mellom organisk ornamentikk og streng geometri, er i utgangspunktet satt sammen av ulike materialer: tre, plast og metall. Deretter er de dekket med et tynt lag sand – som glasuren på en kake.

Netttopp denne glasur-

SAND: Utsnitt fra Birgit Maria Wolfs rekke med 40 sandformer som nå stilles ut i Galleri LNM.

vissheten inngir en følelse av juks – det skulle vært ordentlige sandformer! Såne avstøpninger som vi laget med bøttene våre på stranden i barndommen, eller formet med ivrige, små hender til praktfulle slott.

Men kunstneren er bare realistisk. Hun vet at sanden er et troløst materiale å forholde seg romantisk til. Og virkningen er den samme uansett: spillet mellom positive og negative former,

åpne og lukkede. Det lille sandkornet mot ørkenens uendelighet. Individet og evigheten.

Domino

«Sandkistene» er tett montert, de danner nærmest en stripe langs veggen i Galleri LNM. Lik dominobrikker hører bildene sammen. De avbryter hverandre og fortsetter. De går over i hverandre, avbryter

hverandre og fortsetter igjen. De utgjør et komplett system, et tegnvokabular. Som et slags alfabet skriver bildene en fragmentert og ordløs fortelling. En fortelling som lukker seg rundt seg selv, men samtidig er åpen mot verden.

Kulturelle impulser, fra islamsk ornamentikk, og ulike symboler og tegn, knytter «Sandkästen» an til vår synlige verden – det være seg et søylefragment, en dør på

gløtt, en gridstruktur, en plante, et landskap eller et stilleben.

Kistene bringer oss nærmere naturen ved å være «feilplasserte» sandformer. De kan forstås som landskaper, og materialet gjør dem så å si til utsnitt av natur. Men de er også fantasibyer, vinduer mot en billedlig virkelighet, skyggefulle hemmeligheter - og strategisk lek med form.

LOTTE SANDBERG